Veiligheid, Vrede en Harmonie

Tekst: Carla Bakboord
Beeld: Women's Rights Centre

Onlangs werden wij opnieuw opgeschrikt door het brute geweld dat vrouwen wordt aangedaan. Het is schokkend dat dit uitgerekend op 25 november, de Internationale Dag voor de Uitbanning van Geweld Tegen Vrouwen, gebeurt. Een aantal mannen verkrachtte een jongedame van 19 jaar. En alsof dat niet genoeg was dumpten zij haar in de sloot. De dame overleed ter plekke. Hoe barbaars moet je zijn om zo'n zinloze, asociale en criminele terreurdaad te kunnen verrichten? Moeten we geloven dat deze daders psychisch gestoord zijn? Wie dat vindt doet een zwaktebod. Mensen die een ander verkrachten kiezen geen slachtoffer dat in hun ogen fysiek sterker is. Een verkrachter durft dat niet bij een man of vrouw die hem angst aanjaagt. De keus van een slachtoffer wordt bewust gemaakt. Het betreft altijd mensen die kwetsbaar zijn. Daders doen dit bij hun volle verstand en op voorbedachte rade. De mannen die deze jonge vrouw hebben verkracht en vermoord hebben een fikse straf verdiend!

Internationaal

Sedert 1991 wordt op 25 november, de Internationale Dag voor de Uitbanning van Geweld tegen Vrouwen, het startsein gegeven voor de campagne "16 dagen van Activisme tegen Gendergeweld". Deze campagne eindigt op 10 december op de Internationale Dag van de Mensenrechten. Jaarlijks is er gedurende deze 16 dagen sprake van verhoogde activiteit, waarbij extra aandacht wordt gevraagd voor het stoppen van geweld tegen vrouwen en meisjes. Ook Suriname doet mee. Overheid en niet-gouvernementele instellingen organiseren in deze periode allerlei activiteiten tegen geweld in de samenleving. Het is daarom des te pijnlijker dat wij op de eerste actiedag worden geconfronteerd met misbruik en moord van een onschuldige jonge vrouw. Willen wij geweld voorgoed uitbannen dan moeten wij alle krachten bundelen. Samenwerken met verschillende organisaties en instellingen.

Pannelleden die in Nickerie actief hebben geparticipeerd in de panneldiscussie aanpak huiselijk geweld. Op de voorgrond v.l.n.r. Trainer Carla Bakboord, PAHO vrijwilliger Evangelina Manu en voorzitter Stichting Moederhart Nandenie Dinai.-.

Vrouwen en kinderen

Onderzoek toont aan dat voornamelijk vrouwen en kinderen slachtoffer zijn van geweld. Dit is te wijten aan hun kwetsbare positie, zowel thuis als in de maatschappij. Geweld heeft te maken met macht en afhankelijkheid. Kinderen zijn vanwege hun 'kind zijn' afhankelijk van ouderen, die verplicht zijn om een veilige, vredige en harmonieuze omgeving te scheppen. Maar velen doen het tegenovergestelde. Wereldwijd worden kinderen vrijwel dagelijks op brute wijze mishandeld, seksueel misbruikt en vermoord. Vrouwen worden door velen beschouwd als ondergeschikte seksuele wezens die bij tij en ontij kunnen worden gebruikt en mishandeld. Simpelweg omdat ze vrouw zijn. Niet alleen mannen denken zo over vrouwen, er zijn ook vrouwen die zich minderwaardig voelen. Zij denken dat het hun lot is om misbruikt en mishandeld te worden. Gelukkig denken niet alle mensen zo over vrouwen. Een steeds grotere groep mensen gedraagt zich waardig ten opzichte van de medemens en verfoeit het geweld.

Solidariteit

Maar niet alle vrouwen in onze gemeenschap keren zich eensgezind tegen geweld. Dat is erg jammer want daardoor houden ook die vrouwen het geweld in stand. Het zou juist vanzelfsprekend moeten zijn dat we ons samen sterk maken om alles wat met geweld te maken heeft, de wereld uit te helpen. Te beginnen bij onszelf, dus in onze eigen omgeving. Dit geldt des te meer voor vrouwen die een machtspositie in de samenleving bekleden. Juist zij zouden solidair moeten zijn met vrouwelijke collegae of 'ondergeschikten' die te maken hebben met geweld. Het gaat om solidariteit tussen vrouwen onderling, ongeacht je positie in de hiërarchie. Hierbij zou het vrouw-zijn leidend moeten zijn, niet wie hoger of lager op de ladder zit. We moeten niet vergeten dat rollen en posities kunnen veranderen afhankelijk van tijd, plaats en situatie. Je kunt in je betaalde baan wel in een machtspositie zitten, maar in een andere situatie zit je misschien aan de andere kant, namelijk in een afhankelijkheidspositie. Dus, wat gij niet wilt dat u geschiedt, doe dat ook een ander niet. Immers, we oogsten wat we zaaien. Dat vrouwen niet altijd solidair zijn met elkaar blijkt uit dit voorval.

In oktober klopte een leerkracht van een school aan bij het Women's Rights Centre (WRC). Zij was in het bijzijn van haar mannelijke directeur gemolesteerd door de mannelijke onderdirecteuren van de school. Zodanig dat de vrouw zich bedreigd voelde, bang was en hulp zocht. Bij de overheidsinstellingen, ving ze bot. Het ergste was dat de vrouwen die haar zaak behandelden de kant kozen van de mannen die het [psychische] geweld hadden veroorzaakt. In plaats van de vrouw te ondersteunen en de mannen aan te pakken, werd het slachtoffer in de beklaagdenbank gezet. En het meest schrijnende in dit geval is dat de leiding van deze instantie in handen van vrouwen is. Je zou verwachten dat juist zij begrip zouden hebben. Maar niets is minder waar. Solidariteit met het slachtoffer [de leerkracht] is ver te zoeken.

Straf?

De reden voor deze 'aanpak' -de afwijzing van de hulpvraag-, is dat deze vrouwen menen dat de leerkracht gestraft moet worden omdat zij hulp heeft gezocht bij een 'niet- gouvernementele' organisatie en omdat zij is opgekomen voor haar rechten. Daarom hebben ze haar tot pleger gebombardeerd. Is dit de correcte manier om een hulpvrager te behandelen? Waarom mag een slachtoffer dat geen gehoor krijgt bij het bureau van de overheid die haar belangen moet behartigen haar heil niet elders zoeken? Hoort een leidinggevende zich niet professioneel op te stellen en meer wijsheid aan de dag te leggen? Dit geldt zowel voor de mannelijke directeur, die had moeten optreden tegen zijn onderdirecteuren als het vrouwelijk leidinggevend hoofd van het bureau. Is het zo moeilijk om je te verplaatsen in de positie van het slachtoffer? Ik vind deze gang van zaken laakbaar.

Deelnemers aan de door IWGDS, PAHO en WRC georganiseerde training aanpak huiselijk geweld.-.

Harde les

De behandeling van dit slachtoffer is niet te verteren omdat niet alleen mannen, maar ook vrouwen haar hebben afgewezen. Zij is bewust onheus behandeld en dat komt harder aan. Immers, een vrouw gaat er van uit dat een andere vrouw haar sneller en gemakkelijker aanvoelt. Maar deze ervaring leert dat het lang niet zover is. Het is een harde les. Het is niet vanzelfsprekend dat iemand van hetzelfde geslacht [of van dezelfde etnische groep], solidair is met een slachtoffer. Maar we mogen evenmin accepteren dat de ander jou bewust de grond in boort! Hoe komt het dat we niet weten dat we deel zijn van een groter geheel? Dat we allemaal verbonden zijn met elkaar en dat rollen en posities kunnen veranderen? Hoe vaker wij ons correct opstellen tegenover anderen, hoe meer respect we krijgen.

Meer vrouwen

Hoewel er genoeg voorbeeldvrouwen in onze samenleving zijn, is deze groep niet [altijd] zichtbaar. En dat moet veranderen. Voorbeeldvrouwen zijn vrouwen met een 'vrouw-bewustzijn', die alert zijn op de behandeling van vrouwen in de maatschappij. Zij hebben oog en oor voor de kwetsbare positie van vrouwen. Bij situaties waarin sprake is van geweld tegen vrouwen kunnen zij doortastend en rechtvaardig handelen vanuit het perspectief van vrouwen. Hoe meer 'van deze bewuste' vrouwen in leidinggevende posities zitten, hoe eerder wij geweld in ons land kunnen aanpakken. Wij van het WRC blijven daarom pleiten voor gelijke verdeling van vrouwen en mannen in leidinggevende functies. In dit verband is het initiatief van Karin Refos, die zich met de OOK ZIJ campagne richt op gelijke verdeling van vrouwen en mannen in het bestuur van de Kamer van Koophandel en Fabrieken (KKF) toe te juichen. Volgens Karin Refos "moet de hele wetgeving op de schop. De wet van 1962 verbiedt vrouwen deel uit te maken van het bestuur van KKF. Wanneer mijn team is gekozen zullen we hier direct verandering in brengen."

Mensenrechten voor veiligheid

Heel veel mensen zijn zich niet bewust van de rechten van de ander. Ze denken dat zij deze rechten ongestraft kunnen schenden. De verkrachting en moord van dit jonge leven is betreurenswaardig. Velen in onze gemeenschap zijn diep geraakt. Hoewel het geweld en de behandeling van bovengenoemde leerkracht minder erg lijkt, kan dit ook niet door de beugel. De vrouw in kwestie wordt psychologisch verkracht en vermoord. Dringende actie tegen elke vorm van geweld is geboden! Suriname heeft een aantal mensenrechtenverdragen ondertekend. Dit houdt in dat wij deze mensenrechten moeten waarborgen en naleven. In de praktijk betekent het dat iedereen moet beseffen dat vrouwen net als mannen, het recht hebben om zich overal vrijelijk te bewegen. Zowel op straat als thuis. Dat zij recht hebben op veiligheid, bescherming en hulp. Vrouwen hebben deze rechten ook binnen gezin en familie. Soms wordt religie misbruikt op een wijze dat het vrouwen- en kinderrechten schendt.
In 2013 was ik in Seoul, Zuid Korea, op een wereldconferentie voor religieuze leiders. Alle aanwezigen waren het erover eens dat alle religiën voor 90% overeenkomsten hebben, en dat wij oorlog voeren over een verschil van 10%. Evenals de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, stellen de grondbeginselen van de verschillende godsdiensten, dat een ieder ongeacht zijn status, recht heeft op veiligheid, bescherming en liefde. Dit is de kern van een gezonde samenleving.

Actie

Wij beseffen nog onvoldoende dat geweld nog meer geweld oproept. Willen we dat het geweld stopt dan moeten we onze kinderen respectvol opvoeden en zelf handelen vanuit een perspectief van gelijke mensenrechten. In deze 16 dagen van "Activisme tegen Gendergeweld" heb ik namens WRC samen met het Instituut voor Gender en Development Studies (IWGDS) van de Anton de Kom universiteit, de Pan American Health Organisation (PAHO), Stichting Moederhart in Nickerie en Bureau Gender Aangelegenheden van het Ministerie van Binnenlandse Zaken extra aandacht gevraagd om geweld in ons land te stoppen. Zo heb ik trainingen en workshops verzorgd voor studenten. Deze week doen artiesten, musici, theater en communicatiedeskundigen mee. In Nickerie, heb ik samen met Stichting Moederhart een panneldiscussie georganiseerd met vrouwen en jongeren van het hele district. De deelnemers stelden een actieplan op, dat later wordt uitgevoerd. Nandenie Dinai, voorzitter van de stichting complimenteert niet alleen de ouderen, maar benadrukt dat zij zeer trots is op de jongeren. Mannen die niet deelnamen aan de workshop willen dat er ook meer aandacht aan hen wordt besteed, omdat veel mannen slachtoffer zijn van huiselijk geweld.

Vrouwen die in Nickerie hebben deelgenomen aan de door Stichting Moederhart, PAHO en WRC georganiseerde panneldiscussie aanpak huiselijk geweld.-.

Op 12 en 13 december geef ik voor het eerst een workshop voor jongens over huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen. WRC maakt deelnemers bewust dat geweld onze gezinnen en families verwoest. Dat geweld tegen vrouwen en meisjes een schending is van mensenrechten en wordt bestraft. Je riskeert een gevangenisstraf. In de training benadruk ik dat we met ons allen het negatieve deel van ons karakter dat geweld rechtvaardigt, moeten ombuigen. Dat wij moeten streven naar veiligheid, vrede en harmonie in onze gezinnen, familie en samenleving. Dit is mogelijk, want er zijn wereldwijd miljoenen gezinnen die conflicten -want die zijn overal-, kunnen oplossen met communicatie en respect voor elkaar. Het IWGDS dat in 2014 een aantal Ambassadeurs installeerde voor Veiligheid, Vrede en Harmonie in het gezin heeft al enkele activiteiten uitgevoerd.

Orkest

WRC pleit sinds haar oprichting continue voor het streven naar veiligheid, vrede en harmonie. Harmonie is onze kernwaarde. Ik vergelijk een samenleving met een orkest. Daar leert iedereen een instrument bespelen. De muzikant leert door regelmatig oefenen zuiver te spelen. Zodanig dat iedereen goed is afgestemd op de rest van de orkestleden. Ieder krijgt instructies van de dirigent die een zuiver gehoor, kennis en inzicht heeft in harmonie. De dirigent leidt het orkest en benadert ieder met respect. Ieder orkestlid moet zijn/haar instrument goed bespelen. Als je vals speelt, klinkt de muziek vals en is de disharmonie duidelijk hoorbaar en zichtbaar. Als je zuiver speelt, klinkt het geheel zuiver en harmonisch. Zo moeten wij allen onze rol in de samenleving spelen. Zuiver en harmonisch. WRC hoopt dat jongeren samen met de ouderen het roer kunnen omgooien zodat we in een geweldloze wereld kunnen leven.-.

LGBT Platform Suriname

Het LGBT Platform Suriname benadrukt in deze "16 dagen van Activisme tegen Gendergeweld" dat alle mensen, ongeacht waar op de wereld, waar ze geboren zijn, hoe ze eruit zien of hoe ze in elkaar zitten aan elkaar gelijk zijn en daarbij vanuit het "mens-zijn" aanspraak maken op voorwaarden van een "menswaardig bestaan".
Activiteiten:
10 december 19.00u film Milk en discussie in CCS i.s.m. de Amerikaanse Ambassade, VSB en C-47.
Een publieksactiviteit als uitvloeisel van de kennis opgedaan in een mastertraining waaraan onder meer afgevaardigden van VSB, C-47 en stichting COCON hebben meegedaan en workshops hebben verzorgd voor vertegenwoordigers van diverse Surinaamse bedrijven en jongeren.

Gelijke verdeling vrouwen en mannen in leidinggevende functies in het bedrijfsleven een must

GENDER OPTIEK

De rubriek 'Genderoptiek' is één van de middelen van het Women's Rights Centre om gendergelijkheid en gendergelijkwaardigheid te bevorderen,
vrouwenrechten te bepleiten en alle vormen van geweld tegen vrouwen uit te bannen.
Deze pagina komt tot stand onder auspiciën van het Women's Rights Centre (WRC).

Redactie en samenstelling:
Carla Bakboord MSc. en Drs. Henna Guicherit
wrcsur@hotmail.com
Opmaak: Moertamat Othniël